

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.384 van 6 december 2002
in de zaak A. 123.154/X-11.027.**

In zake : 1. de v.z.w. NATUURPARK “HET BROEK”,
 gevestigd te 2830 WILLEBROEK,
 Tisseltsesteenweg 104
 2. Peter CALLAERTS,
 wonende te 2830 WILLEBROEK,
 Mechelsesteenweg 16
 3. Dina WATTEZ,
 wonende te 2830 WILLEBROEK,
 Mechelsesteenweg 18

tegen :

1. de gemeente WILLEBROEK,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat G. BERVOETS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Frans Halsvest 33, bus 1,
2. het Vlaamse Gewest,
 dat woonplaats kiest bij
 Advocaat J. CLAES,
 kantoor houdende te 2550 KONTICH,
 Mechelsesteenweg 160.

tussenkommende partij :

de n.v. EXAGOON,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN DER HOFSTADT,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Jan Van Rijswijcklaan 1-3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. NATUURPARK “HET BROEK”, Peter CALLAERTS en Dina WATTEZ op 28 juni 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 12 maart 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek, waarbij aan de n.v. EXAGOON de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een appartementsgebouw en een winkel op een perceel gelegen te Willebroek, Mechelsesteenweg 8, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 446W, 443S2, 449P4;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. LOONTJES die, loco Advocaat J. DEKEERSMAECKER verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat G. BERVOETS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. EXAGOON met een verzoekschrift van 8 augustus 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomende partij doen gelden dat verzoekers in strijd met artikel 86 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State geen inventaris voegden bij hun verzoekschrift, dat daardoor volgens de eerste verwerende partij de vordering op zich niet onontvankelijk is doch wel dat de niet geïnventariseerde stukken uit de debatten dienen te worden geweerd; dat daarentegen volgens de tweede verwerende partij en de tussenkomende partij hun rechten van verdediging werden geschonden;

Overwegende dat bij het verzoekschrift geen ter staving ingeroepen stukken zijn gevoegd; dat dan ook een inventaris ervan overbodig lijkt;

Overwegende dat de tussenkomende partij op 14 mei 2001 een aanvraag indient voor het bouwen van een appartementsgebouw en een winkel op een perceel gelegen te Willebroek, Mechelsesteenweg 8, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 446W, 443S2, 449P4; dat overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan Mechelen de bouwplaats is gelegen in woongebied; dat niet wordt betwist dat het een aanvraag betreft voor een stedenbouwkundige vergunning in het gezichtsveld van het beschermd monument ‘Hefbrug over het Zeekanaal’; dat op 6 augustus 2001 Monumenten en Landschappen een ongunstig advies uitbrengen waarvan ze op 16 oktober 2001 stellen bij dit advies te blijven; dat op 6 maart 2002 de gemachtigde ambtenaar voorwaardelijk gunstig advies verleent, waarop op 12 maart 2002 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning verleent;

Overwegende dat de eerste verwerende partij en de tussenkomende partij de tijdigheid van het beroep betwisten; dat zij, alsook de tweede verwerende partij, de procesbevoegdheid en het belang van de eerste verzoekende partij betwisten; dat de tussenkomende partij ook het belang van de overige verzoekers betwist; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers een enig middel afleiden uit de schending van artikel 111, § 5, eerste lid, 3°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.); dat zij doen gelden dat bij besluit van de minister van de Vlaamse Gemeenschap de hefbrug op het zeekanaal te Willebroek werd “geklasseerd”, dat artikel 111, § 5, eerste lid, 3°, D.R.O. bepaalt dat voor

aanvragen met betrekking tot voorlopig of definitief beschermde monumenten of aanvragen gelegen in voorlopig of definitief beschermde stads- en dorpsgezichten of landschappen steeds adviezen worden ingewonnen, die bindend zijn, voor zover ze negatief zijn of voorwaarden opleggen; dat in casu het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Monumenten en Landschappen Antwerpen op 6 augustus 2001 een ongunstig advies verleende, dat “ondanks dit bindend negatief advies, toch een bouwtoelating werd verleend”;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat dit middel vooreerst niet opgaat “omdat de nieuwe procedure voor het afleveren van vergunningen nog niet van toepassing is (toep. Art. 193 DRO) en bijgevolg inzake (...) nog de oude procedure dient gevolgd waarin zulke regeling niet voorzien is”, dat “in tweede instantie volledigheidshalve wordt opgemerkt dat er in casu eigenlijk drie adviezen werden verleend door de Dienst Monumenten en Landschappen te Antwerpen”, dat er in casu geen sprake is van een inhoudelijk ongunstig advies en dat “indien dan al niet met het ongunstige advies omwille van de inhoud rekening dient gehouden, dan diende de gemeente Willebroek er zeker geen rekening mee te houden omwille van de laattijdige mededeling van het advies gedateerd op 6 augustus 2001”, dat artikel 111, § 5, in fine, D.R.O. bepaalt dat deze adviezen steeds binnen dertig dagen na ontvangst van de adviesaanvraag naar het college van burgemeester en schepenen dienen verstuurd te zijn, dat wanneer geen advies is verleend binnen die termijn, aan de adviesvereisten mag voorbij worden gegaan, dat in casu de aanvraag dateert van 3 juli 2001 en de gemeente Willebroek pas op 8 augustus 2001 het op 6 augustus 2001 gedateerde advies ontving, dat het herhaalde ongunstig advies werd ontvangen op 18 oktober 2001 terwijl het dateert van 16 oktober 2001 en een antwoord was op een vraag van 6 september 2001;

Overwegende dat de tweede verwerende partij een grotendeels analoog of identiek verweer voert; dat de tussenkomenende partij wat het verweer op het aangevoerde middel betreft, het verweer van beide verwerende partijen integraal bijtreedt;

Overwegende dat op grond van artikel 193, § 2, eerste lid, D.R.O., een gemeente die niet voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven in artikel 193, § 1 D.R.O., de aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning behandelt overeenkomstig artikel 43, § 1 tot en met § 5, artikel 44, 49, 51, 52, 53 en 55, § 1, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op

22 oktober 1996, in de plaats van overeenkomstig de artikelen 106 tot en met 126 D.R.O.; dat luidens de tweede zin van voornoemd artikel 193, § 2, eerste lid, de gemeente evenwel "ook in dit geval de adviezen, genoemd in artikel 111, § 4 en § 5, van het (D.R.O.), (moet) inwinnen"; dat derhalve de verwerende en de tussenkomende partijen op het eerste gezicht niet kunnen worden gevolgd waar zij concluderen dat "artikel 111, § 5, D.R.O. nog niet van toepassing is";

Overwegende dat het door verzoekers aangevoerde artikel 111, § 5, eerste lid, 3°, D.R.O. luidt als volgt :

“§ 5. Voor de volgende aanvragen worden steeds adviezen ingewonnen, die bindend zijn voor zover ze negatief zijn of voorwaarden opleggen :

(...)

3° aanvragen met betrekking tot voorlopig of definitief beschermde monumenten of aanvragen gelegen in voorlopig of definitief beschermd stads- en dorpsgezichten of landschappen, zoals bedoeld in de wetgeving tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten en de wetgeving houdende bescherming van landschappen, worden voor advies voorgelegd aan de administratie, bevoegd voor de monumenten en landschappen”;

dat deze bepaling op het eerste gezicht niet toepasselijk is op de bestreden beslissing, die immers geen aanvraag betreft met betrekking tot een voorlopig of definitief beschermd monument noch betrekking heeft op een aanvraag in een voorlopig of definitief beschermd stads- en dorpsgezicht of landschap; dat uit de gegevens van de zaak immers blijkt dat de bestreden beslissing betrekking heeft op een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het gezichtsveld van een beschermd monument; dat uit de samenlezing van artikel 111, § 4, D.R.O. en artikel 2, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de adviesverlening inzake aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, blijkt dat over laatstgenoemde aanvraag de provinciale afdeling ROHM, cel Monumenten en Landschappen advies moet uitbrengen; dat evenwel uit artikel 111, § 4, D.R.O. op het eerste gezicht niet blijkt dat dit advies bindend is; dat verzoekers er derhalve ten onrechte van uitgaan dat het ongunstig advies van 6 augustus 2001 van de provinciale afdeling ROHM, cel Monumenten en Landschappen bindend is; dat het enig middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. EXAGOON in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december 2002, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.